

متن پرسش

با سلام استاد عزیز و گرامی: یک سوال مدتها ذهن مرا به خود مشغول کرده است. همیشه می‌خوانم که فلان عالم در اثر احترام به پدر و مادر به مقاماتی رسیده اند. از آن طرف وقتی زندگی علما را می‌بینیم، متوجه مراتب بالای اخلاقی و اعتقادی والدین بزرگوار ایشان می‌شویم. من در خانواده‌ای بزرگ شده‌ام که از کودکی اهمیتی به مسائل اعتقادی نمی‌دادند و در کل رفتار بسیار نامناسبی با فرزندان خود داشتند و این مشکلات اثرات فراوانی بر روحیه و زندگی جوانی ما گذاشت. من تلاش فراوانی برای حفظ حرمت می‌کنم. ولی باز هنگام آزار و تندی از سوی آنها بی‌طاقت می‌شوم و تندی می‌کنم و گاهی به عدالت خدا شک می‌کنم که چرا پدر و مادری که روح و روان فرزند خود را آزار داده‌اند، اکنون فرزند محکوم به سکوت و خوش رفتاری است و با کوچکترین اعتراضی درهای رحمت به روی او بسته می‌شود. این موضوع من را در مسیری که در پیش گرفتم تا به معرفت و شناخت خدا برسم، دچار ناامیدی شدید می‌کند. ممنون میشوم من را راهنمایی بفرمائید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به گفته اساتید اخلاق و سلوک، آن کس که در خانواده‌ای دور از توحید با همت بلند خود، یک قدم به سوی توحید بردارد، صدها برابر جلوتر از آن کسی است که در فضای توحیدی خانواده قدم‌هایی به سوی توحید برداشته باشد و از این جهت باید بسیار امیدوار باشید که خداوند چگونه در دل چنین شرایطی محبت خود را در جانتان ایجاد کرده است. موفق باشید